

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 3 Pv 16/21/1101-19
EEČ: 2-8-943-2021

Bratislava I 20.12.2021

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: podnecovanie podľa § 337 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
povolanie: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: podnecovanie podľa § 337 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 07.11.2020 na Námestí Slobody v Bratislave počas neoznámeného protestného podujatia pred väčším počtom osôb uviedol „Máme právo sa postaviť na odpor a je nelimitovaný, aj so zbraňou v ruke! Tak ako Hamran použil článok 32, spravili z neho zločincina, lebo Vás učia strachu, aby ste sa neodvážili byť len na nich pozrieť!“,

pretože tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave I, Obvodného oddelenia PZ Bratislava Staré Mesto – stred zo dňa 22.01.2021, sp. zn. ORP-1152/SMS-B1-2020 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX pre prečin podnecovania podľa § 337 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Dňa 07.12.2021 bol na Okresnú prokuratúru Bratislava I doručený návrh povereného príslušníka PZ

na zastavenie trestného stíhania.

Vykonaným vyšetrovaním bol v predmetnej veci spoľahlivo zistený skutkový stav, na základe ktorého možno jednoznačne konštatovať dôvodnosť vydania uznesenia o zastavení trestného stíhania podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Dňa 07.11.2020 sa na Námestí Slobody v Bratislave konalo neoznámené protestné podujatie, v rámci ktorého protestujúci prejavovali nesúhlas s vládnymi opatreniami súvisiacimi s ochorením Covid-19, resp. nesúhlas s predstaviteľmi štátu vo všeobecnosti. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že obvinený dňa 07.11.2020 bol na protestnom podujatí a na tomto aj vystupoval, čo vo svojej výpovedi potvrdil samotný obvinený, ďalej to vyplýva z výsluchu svedka XXXXX, výsluchu svedka XXXXX, ale najmä zo zabezpečeného audiovizuálneho záznamu, zachytávajúceho okrem iného prejav obvineného. Obvinený vo svojej výpovedi tiež uviedol, že v ďalšej časti svojho prejavu oznámil účastníkom protestného podujatia, že navrhuje lepší spôsob riešenia situácie, a to verejnou diskusiou s poprednými právnikmi, pričom túto skutočnosť potvrdzuje zabezpečený audiovizuálny záznam. Audiovizuálny záznam z prejavu obvineného na protestnom podujatí, resp. z jeho časti bol následne zverejnený na webovej stránke youtube.com, pričom z vyšetrovacieho spisu nevyplýva, kto video zverejnil.

Podľa § 337 ods. 1 Trestného zákona kto verejne podnecuje na trestný čin alebo verejne vyzýva na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa článku 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa článku 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

Podľa článku 26 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

Podľa článku 10 ods. 1 veta prvá a druhá Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vo všeobecnosti pre konštatáciu, že došlo k spáchaniu trestného činu, musí dôjsť k naplneniu zákonných znakov uvedených v skutkovej podstate toho konkrétneho trestného činu, ktorými sú vždy obligatórne subjekt, objekt, subjektívna stránka a objektívna stránka trestného činu. Subjektom, teda páchatelom trestného činu, môže byť vo väčšine prípadov ktokoľvek. Objektom trestného činu sa rozumie právo, resp. záujem ktorý sa má normami trestného práva chrániť. Pod objektívnou

stránkou trestného činu sa rozumie popis konania páchatel'a. Subjektívnou stránkou sa rozumie vnútorný postoj páchatel'a k spáchaniu trestného činu, pričom sa rozlišuje úmyselné konanie a nedbanlivostné konanie.

Na ozrejenie právnej stránky veci uvádzam, že za podnecovanie sa považuje každý prejav, ktorý je spôsobilý vyvolať u iných osôb rozhodnutie spáchať trestný čin, neplniť dôležitú povinnosť uloženú zákonom alebo na jeho základe, alebo závažne porušovať verejný poriadok. Podnecovanie smeruje k neurčitému počtu osôb a podnecovať možno nielen na spáchanie trestného činu, ale aj na hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku. Na forme prejavu nezáleží, môže to byť ústne, písomne alebo iným relevantným spôsobom. Podmienkou však je, že podnecovanie musí byť verejné. Subjekt je všeobecný, páchatel'om môže byť ktorákoľvek trestne zodpovedná osoba. Z hľadiska subjektívnej stránky ide o úmyselný trestný čin. Páchatel' musí byť aspoň uzrozumený s tým, že jeho prejav môže vyvolať u iných osôb rozhodnutie spáchať trestný čin, neplniť dôležitú povinnosť uloženú zákonom alebo na jeho základe, alebo závažne porušovať verejný poriadok.

Na základe uvedených skutočností ako aj vykonaného dokazovania je nevyhnutné konštatovať, že obvinený svojim konaním nenaplnil znaky skutkovej podstaty prečinu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona a ani žiadneho iného trestného činu rozoznávaného osobitnou časťou Trestného zákona. V predmetnom prípade som dospel k jednoznačnému záveru, že obvinený vo svojom prejave neuviedol priamu výzvu na spáchanie trestného činu, hromadné neplnenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom alebo na jeho základe, alebo na závažné porušovanie verejného poriadku. Prejav obvineného je na mieste vyhodnotiť ako smerujúci proti predstaviteľom výkonnej moci a nimi prijatým opatreniam nielen v súvislosti s ochorením Covid-19, avšak tento svojim obsahom a intenzitou nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu. Spoukazom na absenciu priamej výzvy k páchaniu trestnej činnosti je potrebné výroky obvineného vyhodnotiť ako prejav názoru a nespokojnosti s aktuálnym spoločenským vývojom. V časti prejavu obvineného, v ktorom spája aplikáciu článku 32 Ústavy SR s konaním Ľubomíra Harmana možno tento vyhodnotiť ako spoločensky a morálne odsúdeniahodný, prezentujúci intelektuálnu kondíciu a názory obvineného, avšak nespôsobilý vyvolať u iných osôb rozhodnutie spáchať trestný čin. Prezretím zabezpečeného audiovizuálneho záznamu tiež konštatujem, že prejav obvineného sa svojim obsahom, myšlienkovou skladbou a intenzitou významne nelíši od prejavov ostatných rečníkov, ktorí vystúpili na protestnom podujatí. Je teda zrejmé, že adresáti prejavu a sám obvinený ako pôvodca prejavu tvoria jednu názorovú skupinu, pričom uvedené som rovnako zohľadnil pri posudzovaní spôsobilosti konania obvineného vyvolať niektorý z následkov rozoznávaných skutkovou podstatou trestného činu podnecovania podľa § 337 Trestného zákona. Sloboda prejavu, aj keď dotknutý prejav nereflektuje na aktuálny stav poznania, resp. je vo všeobecnosti rozoznávaný ako nesprávny, požíva výsostnú ochranu garantovanú Ústavou SR, ako aj medzinárodnými právnymi predpismi. Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo zistené, že obvinený svojim konaním nenaplnil objektívnu stránku dotknutého trestného činu, preto som sa pri posudzovaní skutku nezaoberal okolnosťami vymedzenými v § 10 ods. 2 Trestného zákona, predstavujúcimi tzv. materiálny korektív.

Na záver uvádzam, že zo subsidiarity trestného postihu vyplýva požiadavka obmedziť trestanie (sankcionovanie) na prípady, keď je to odôvodnené závažnosťou a spoločenskou škodlivosťou protiprávneho správania. Trestné právo je v zmysle uvedeného krajným prostriedkom ochrany spoločenských vzťahov, kde už iné právne odvetvia nestačia. Uvážiac všetky zmienené okolnosti prípadu mám za to, že posudzovaný skutok obvineného nemožno hodnotiť ako trestný čin.

S poukazom na tieto skutočnosti som trestné stíhanie obvineného zastavil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Matúš Kováč
prokurátor